

Udkast

Fremsat den 28. januar 2015 af ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område
(Faglig støtte til netværksplejefamilier m.fl., ændring af afgørelseskompetence i sager om ændring af anbringelsessted samt nedsættelse af samtykkealder mv.)

§ 1

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 1023 af 23. september 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 52, stk. 3, nr. 4 indsættes efter »plejefamilie,«: »kommunal plejefamilie« og efter »§ 66, stk. 1, nr. 1,«: »nr. 2,«.

2. I § 66, stk. 2, ændres »eller 5« til: »eller 6«.

3. I § 66 a indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde den fornødne faglige støtte til netværksplejefamilier i overensstemmelse med plejeopgavens omfang. Kommunalbestyrelsen skal ligeledes tilbyde den fornødne faglige støtte til familier, der har adopteret et barn eller ung, der tidligere har været anbragt i pleje i familien.«

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 6-8.

4. § 66 a, stk. 7, der bliver til stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold kan fastsætte nærmere regler om godkendelse af og tilsyn med plejefamilier, kommunale plejefamilier, netværksplejefamilier og egne værelser mv., jf. stk. 1, 2 og 6, om grunduddannelse og supervision til og efteruddannelse af plejefamilier, kommunale plejefamilier og netværksplejefamilier, om faglig støtte til netværksplejefamilier og familier, der har adopteret et barn eller ung, der tidligere har været anbragt i pleje i familien, jf. stk. 3, 4 og 5, og om godtgørelse for netværksplejefamilier.«

5. I § 69, stk. 2, ændres »15 år« til: »12 år«.

6. I § 69, stk. 2, ændres »stk. 4 og 5.« til: »stk. 3.«.

7. § 69, stk. 3, ophæves, og i stedet indsættes som nyt stykke:

»Stk. 3. Hvis samtykke til ændret anbringelsessted ikke kan opnås, jf. stk. 2, skal børn og ungeudvalget træffe afgørelse om ændring af anbringelsessted. Ved afgørelsen skal børn og ungeudvalget, under hensyn til formålet med anbringelsen og barnets eller den unges behov for kontinuitet i opvæksten, vurdere, om barnets eller den unges behov for støtte bedst imødekommes ved en ændring af anbringelsessted. Afgørelse om valg af konkret anbringelsessted træffes herefter af kommunalbestyrelsen, jf. § 68 b, stk. 1.«

8. § 69, stk. 4, ophæves, og i stedet indsættes som nyt stykke:

»Stk. 4. Til brug for børn og ungeudvalgets afgørelse om ændring af anbringelsessted, jf. stk. 3, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en indstilling, der indeholder de nødvendige oplysninger, herunder

- 1) den seneste handleplan, jf. § 140,
- 2) barnets eller den unges holdning til ændringen af anbringelsesstedet, jf. § 48,
- 3) en beskrivelse af, hvorvidt supplerende støtte til barnet eller den unge, jf. § 52, stk. 3, nr. 9, under fortsat ophold på det aktuelle anbringelsessted, kan imødekomme barnets eller den unges behov for støtte,
- 4) en beskrivelse af et nyt anbringelsessteds forventede evne til at imødekomme barnets eller den unges behov for støtte og for nære og stabile voksenrelationer,
- 5) en udtalelse fra det aktuelle anbringelsessted, jf. stk. 5. «

9. I § 72, stk. 1, nr. 7, ændres »§ 69, stk. 3 eller 4, jf. stk. § 58« til: »§ 69, stk. 3,«.

10. I § 74, stk. 1, nr. 7, ændres »§ 69, stk. 3 eller 4, jf. stk. § 58« til: »§ 69, stk. 3,«.

11. I § 74, stk. 4, ændres »§ 69, stk. 3 eller 4,« til: »§ 69, stk. 3,«.

12. I § 167, stk. 1, nr. 4, udgår »samt ændret anbringelsessted efter § 69, stk. 1«.

§ 2

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1019 af 25. september 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 72, stk. 2, udgår »samt afgørelse om ændret anbringelsessted efter § 69 i lov om social service«.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. oktober 2015, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Sager, der ved lovens ikrafttræden verserer efter § 69, stk. 3 og 4 for børn- og ungeudvalget, samt er eller bliver påklaget til Ankestyrelsen, afgøres efter tidligere lovgivning.

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Faglig støtte til netværksplejefamilier og familier, der adopterer et barn eller ung, der tidligere har været anbragt i pleje i familien
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Overvejelser bag forslaget
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Ændring af afgørelseskompetence ved afgørelser om ændring af anbringelsessted uden samtykke samt nedsættelse af samtykkealder
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Overvejelser bag forslaget
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen har fokus på at styrke kontinuiteten i anbringelser og sikre, at anbragte børn og unge opnår samme muligheder for personlig udvikling, sundhed og et selvstændigt voksenliv, som deres jævnaldrende. Plejefamilier tilbyder børn og unge familiemæssige rammer, nære og stabile voksenrelationer samt et hjem og en hverdag, der ligner andre børn og unges, som en væsentlig del af deres opgave med at støtte barnet eller den unge. Derfor skal kommunen i dag ved valg af anbringelsessted vurdere, om en anbringelse i en plejefamilie er mest hensigtsmæssig. Samtidig viser en SFI-undersøgelse om effekter af slægtspleje fra 2011 (Knudsen & Egelund: "Effekter af slægtspleje – børn og unges udvikling sammenlignet med plejebørn fra traditionelle plejefamilier", SFI, 2011), at netværksanbragte børn generelt har mere stabile anbringelsesforløb og oplever færre sammenbrud, og dermed ofte har bedre udviklingsmuligheder end børn anbragt i almindelige plejefamilier.

Lovforslaget udmønter dele af aftalen om at styrke plejefamilieområdet, som er en del af satspuljeaftalen for 2015-2018. Lovforslaget indeholder to hovedelementer.

Lovforslagets første del skal sikre, at netværksplejefamilier og familier, der har adopteret et barn eller ung, der tidligere har været anbragt i pleje i familien, får den fornødne faglige støtte. Denne støtte ligger udover den efteruddannelse og supervision, som netværksplejefamilier i forvejen modtager, og udover den faglige støtte, som kommende adoptivfamilierne modtager frem mod adoptionen. Formålet er at sikre, at familierne får den nødvendige støtte til at håndtere eksempelvis konflikter med barnets eller den unges biologiske familie, og til at sikre barnet eller den unge en positiv udvikling, som tager udgangspunkt i familiens og barnets eller den unges aktuelle støttebehov.

Lovforslagets anden del skal styrke børn og unge-udvalgets afgørelseskompetence i afgørelser, der påvirker anbringelsers stabilitet, nemlig afgørelser om ændring af anbringelsessted i tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaveren og den unge ikke samtykker hertil. Med lovforslaget ændres lovgivningen, således at børn og unge-udvalget fremover kan træffe afgørelse om ændring af anbrin-

gelsessted i de tilfælde, hvor det vurderes, at hensynet til barnets eller den unges behov for støtte imødekommes bedst ved en ændring af anbringelsesstedet ud fra en konkret afvejning af hensynet til kontinuiteten i anbringelsen og formålet med anbringelsen. Afgørelse om valg af konkret anbringelsessted træffes herefter fortsat af kommunalbestyrelsen. Samtidig stilles der forslag om at nedsætte alderen for samtykke til ændringen af anbringelsessted fra 15 år til 12 år.

Den samlede satspuljeaftale indeholder derudover en række samtidig iværksatte initiativer, der skal styrke rammerne for plejefamilier såvel som for kommunerne, så anbringelsesforløbet fra start til slut bliver præget af høj faglighed, samarbejde og dialog mellem barnet eller den unge, forældre, plejeforældre og kommunen.

I sammenhæng med dette lovforslag fremsættes et lovforslag om ændring af adoptionsloven, lov om social service og andre love (Lempelse af betingelserne for adoption uden samtykke), der skal styrke de intentioner, der ligger bag de gældende regler om adoption uden samtykke. Med lovforslaget får de børn og unge, som må formodes at skulle være anbragt uden for hjemmet i en længere årrække, fordi deres forældre ikke kan tage sig af dem, en stabil og kontinuerlig opvækst med gennemgående og varige omsorgspersoner, hvilket i helt særlige tilfælde skabes gennem øget anvendelse af adoption uden samtykke.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Faglig støtte til netværksplejefamilier og familier, der har adopteret et barn eller en ung, der tidligere har været anbragt i pleje i familien.

2.1.1. Gældende ret

Det er en forudsætning for både generelt og konkret godkendte plejefamilier og kommunale plejefamilier samt netværksfamilier, at de gennemfører et kursus i at være plejefamilie, jf. lov om social service § 66 a, stk. 3 og lov om socialtilsyn § 5, stk. 7. Kurset omfatter begge plejeforældre og skal som minimum have en varighed svarende til fire hele kursusdage. Den kommunalbestyrelse, der træffer afgørelse om anbringelse, er endvidere forpligtet til at tilbyde efteruddannelse svarende til mindst to hele kursusdage årligt til plejefamilier, kommunale plejefamilier og netværksfamilier, og plejefamilierne er forpligtet til at deltage heri, jf. lov om social service § 66 a, stk. 4. Kommunen er derudover forpligtet til at tilbyde den fornødne supervision i overensstemmelse med plejeopgavens omfang til plejefamilier, kommunale plejefamilier og netværksfamilier, og plejefamilierne er ligeledes forpligtet til at deltage heri, jf. lov om social service § 66 a, stk. 4.

Efter gældende ret skal kommunalbestyrelsen tilbyde faglig støtte til plejefamilier, der har et barn eller en ung anbragt med henblik på at adoptere barnet eller den unge, jf. lov om social service § 68 c, stk. 2. Den faglige støtte er målrettet situationen før adoptionen og skal forberede plejefamilien på den fremtidige adoption og støtte plejefamilien i at håndtere den uvished, der er omkring, hvorvidt den konkrete adoption realiseres. Familier, der adopterer et barn eller en ung, der har været anbragt i pleje i familien, har efter adoptionen ikke ret til faglig støtte efter lovens § 68 c, stk. 2, men kan dog, på lige fod med andre adoptanter, modtage den såkaldte Post Adoption Service (PAS-rådgivning), der tager udgangspunkt i familien som værende nyetableret.

Derudover gælder de almindelige regler for særlig støtte efter lov om social service § 11, herunder familieorienteret rådgivning til løsning af vanskeligheder i familien såvel som muligheder for støtte til barnet eller den unge samt familien efter lovens kapitel 11, eksempelvis støtte i hjemmet eller kontaktpersonordning mv.

Det fremgår i dag af servicelovens § 52, stk. 3, nr. 4, at forældremyndighedsindehaveren, barnet eller den unge og andre medlemmer af familien kan komme i døgnophold i plejefamilier, døgninsti-

tutioner og opholdssteder. Det er således alene de nævnte typer af anbringelsessteder, hvor der kan ske denne form for døgnophold.

Dermed er der efter de gældende regler ikke mulighed for at anvende kommunale plejefamilier til dette formål. Med aftalen om Barnets Reform, der trådte i kraft 2011, blev kommunale plejefamilier indført som en ny type plejefamilie. Intentionen med denne type plejefamilier er, at de, i lighed med andre plejefamilier, kan tilbyde barnet eller den unge en opvækst i et familielignende omsorgsmiljø, og samtidig løfte en større indholdsmæssig opgave i indsatsen over for barnet eller den unge. Der vil typisk være tale om plejefamilier med særlige forudsætninger, for eksempel en lang erfaring som plejefamilie eller særlige uddannelsesmæssige kvalifikationer.

Efter gældende ret, § 66 a, stk. 7, er ministeren bemyndiget til at regulere nærmere regler for godkendelse af og tilsyn med plejefamilier, kommunale plejefamilier, netværksplejefamilier og egne værelser mv., om grunduddannelse og supervision til og efteruddannelse af plejefamilier, kommunale plejefamilier og netværksplejefamilier, og om godtgørelse for netværksplejefamilier. Denne hjemmel er, i forhold til de elementer, der vedrører alle typer plejefamilier, udmøntet gennem bekendtgørelsen om plejefamilier.

2.1.2. Overvejelser bag forslaget

Kontinuitet har afgørende betydning for børn og unges muligheder for personlig udvikling, trivsel og et selvstændigt voksenliv. Undersøgelser viser, at der er færre sammenbrud i netværksanbringelser, og at netværksanbragte børn derfor i visse tilfælde har bedre muligheder for personlig udvikling end børn anbragt i traditionelle plejefamilier. Men der vil også være en del tilfælde, hvor netværksfamiliepleje ikke er til barnets eller den unges bedste, enten som følge af manglende ressourcer i barnets eller den unges netværk eller som følge af, at barnets eller den unges støttebehov forudsætter mere specialiseret behandling.

Netværksplejefamilier kan således have færre ressourcer at trække på i rollen som plejeforældre, eksempelvis fordi de oftest ikke har en pædagogisk baggrund, som det er tilfældet med en væsentlig del af de øvrige typer af plejefamilier. Samtidig vil netværksplejefamilier, blandt andet som følge af deres særlige tilknytning til barnets eller den unges familie, ofte have et større behov end almindelige plejefamilier for støtte til at håndtere relationen til den biologiske familie. For at imødekomme en række af disse udfordringer, vurderes der derfor at være et behov for at sikre netværksplejefamilier en løbende støtte, der ligger udover den nuværende ret og pligt til efteruddannelse og supervision.

Ankestyrelsen har gennemført en undersøgelse af kommunernes kendskab til og anvendelse af reglerne om adoption uden samtykke efter at reglerne blev lempet i 2009 (Ankestyrelsen: "Åbenhed i adoptions- og plejeforhold samt plejeforældres motivation for at adoptere deres plejebarn", 2014.). Undersøgelsen viser, at op mod hver tredje plejefamilie gerne vil adoptere deres plejebarn grundet den tætte relation, de har fået til deres plejebarn, og fordi de ønsker at skabe kontinuitet og stabilitet under barnets eller den unges opvækst. Selvom op mod hver tredje plejefamilien i undersøgelsen er motiverede for en adoption, viser undersøgelsen også, at familierne har flere forbehold. Således fortæller to tredjedele af de plejefamilier, der ikke ønsker at adoptere deres plejebarn, at det blandt andet skyldes, at barnet eller den unge har brug for den støtte kommunen tilbyder i forbindelse med barnets eller den unges anbringelse; en støtte, der kan falde bort ved en adoption. Familier, der adopterer et barn eller en ung, der har været anbragt i pleje i familien, kan dog, på lige fod med andre adoptanter, modtage PAS-rådgivning. En rådgivning, der dog i højere grad tager udgangspunkt i familien som værende nyetableret og ikke specifikt i forhold til de særlige udfordringer familier, der adopterer et barn med særlige behov, der har været anbragt i pleje i familien, kan have.

Intentionen med kommunale plejefamilier er at de som minimum skal kunne løse samme typer opgaver som de øvrige typer plejefamilier. Det vurderes derfor at være en mindre fejl, at lovgivningen ikke er tilrettet, så kommunale plejefamilier også kan anvendes til døgnophold for forældremyndighedsindehaveren, barnet eller den unge og andre medlemmer af familien efter lovens § 52, stk. 3, nr. 4. Det vurderes på den baggrund at være hensigtsmæssigt at bemyndige ministeren til at regulere nærmere regler for den foreslåede faglige støtte til netværksplejefamilier og familier, der adopterer deres plejebarn.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indføre en ret til faglig støtte for netværksplejefamilier, der ligger ud over den nuværende ret og pligt til efteruddannelse og supervision. Formålet er at understøtte en stabil anbringelse ved at målrette støtten til den enkelte netværksplejefamilies behov. Støtten kan for eksempel være råd eller vejledning i starten af anbringelsesforløbet eller støtte til at forebygge og håndtere konflikter med den biologiske familie. Støtten kan bestå af samtaler med fagpersoner på området (for eksempel familieplejekonsulenter, familiebehandlere, sagsbehandlere mv.), kurser eller undervisning, der kan støtte netværksplejefamilien i at imødekomme barnets eller den unges behov.

Der stilles ligeledes forslag om, at familier, der har adopteret et barn eller ung, der tidligere har været anbragt i pleje i familien, sikres en tilsvarende ret til faglig støtte. Formålet er at støtte familien i at håndtere den ændrede rolle fra plejefamilie til adoptivfamilie og i at imødekomme barnet eller den unges behov, eksempelvis i forhold til samspillet med den biologiske familie. Støtten skal målrettes den enkelte families konkrete situation og behov og kan for eksempel være råd eller vejledning, der kan støtte adoptivfamilien i dagligdagen med at imødekomme barnets eller den unges behov. Støtten kan bestå af samtaler med fagpersoner på området (adoptionsrådgivere, familieplejekonsulenter, familiebehandlere, sagsbehandlere mv.) eller kurser eller undervisning, der kan støtte familien i at imødekomme barnets eller den unges behov.

Den faglige støttes omfang og indhold fastsættes af kommunalbestyrelsen på baggrund af en konkret vurdering af den enkelte netværkspleje-/adoptivfamilies behov herfor. Det er hensigtsmæssigt at dette sker i dialog med netværkspleje-/adoptivfamilien selv. Behovet for faglig støtte kan variere i perioder, eksempelvis kan omfanget af støtte stige i perioder med store konflikter med barnets eller den unges biologiske forældre og falde igen, når disse er håndteret.

Endvidere stilles der forslag til at udvide ministerens bemyndigelse til at kunne regulere nærmere regler for faglig støtte til netværksplejefamilier og familier, der har adopteret et barn eller ung, der tidligere har været anbragt i pleje i familien efter lovens § 66 a, stk. 7, i den nugældende bekendtgørelse for plejefamilier.

Endeligt stilles der forslag til at foretage en rettelse af en mindre fejl i lovens § 52, stk. 3, nr. 4, således at det nu muliggøres, at forældremyndighedsindehaveren, barnet eller den unge og andre medlemmer af familien kan komme i døgnophold i en kommunal plejefamilie.

Ovenstående forslag skal ses i sammenhæng med de samtidigt aftalte initiativer i forbindelse med satspuljen for 2015, der skal styrke de faglige rammer omkring plejefamilier. Herunder et kommunalt netværk på plejefamilieområdet, der skal være med til at formidle initiativer om kommunale vederlagsmodeller, en håndbog med gode eksempler på matchning, intensiveret supervisionsforløb mv. samt et initiativ, der skal øge udbredelsen af familierådslagning og andre metoder, der styrker inddragelsen af barnets eller den unges familie og netværk forud for en anbringelse.

2.2. Ændring af afgørelseskompetence ved afgørelser om ændring af anbringelsessted uden samtykke samt nedsættelse af samtykkealder

2.2.1. Gældende ret

Når et barn eller ung er anbragt på et anbringelsessted og af hensyn til at opnå formålet med anbringelsen skal flytte til et andet anbringelsessted, træffes der to afgørelser: For det første en afgørelse om *ændring* af anbringelsessted efter lov om social service § 69, og for det andet en afgørelse om *valg* af anbringelsessted efter lovens § 68 b.

På baggrund af det løbende tilsyn med barnet eller den unge på anbringelsesstedet, jf. § 70, stk. 2, og § 148, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om ændret anbringelsessted, i det omfang det må anses for nødvendigt under hensynet til formålet med anbringelsen, jf. § 69, stk. 1. En afgørelse om ændring af anbringelsessted kræver samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, jf. § 69, stk. 2. Dette gælder uanset, om selve anbringelsen af barnet eller den unge uden for hjemmet er iværksat med eller uden samtykke.

I de tilfælde, hvor der ikke kan opnås samtykke til ændret anbringelsessted, forudsætter en ændring af anbringelsesstedet, at der træffes afgørelse i børn og unge-udvalget om, at anbringelsesgrundlaget for en anbringelse uden samtykke efter § 58 er opfyldt, uanset om der er tale om en anbringelse med eller uden samtykke, jf. § 69, stk. 3 og 4. Valget af det konkrete anbringelsessted træffes herefter af kommunalbestyrelsen, jf. § 68 b, stk. 1.

Børn og unge-udvalget skal i deres afgørelse således ikke tage stilling til ændringen af anbringelsesstedet, men derimod alene tage stilling til anbringelsesgrundlaget, og hvorvidt kriterierne for anbringelse uden for hjemmet uden samtykke er til stede. Dermed er det i realiteten alene kommunalbestyrelsen, der forholder sig til grundlaget for at ændre anbringelsesstedet, selvom børn og unge-udvalget formelt har afgørelseskompetencen i sager, hvor der ikke er samtykke hertil. Børn og unge-udvalgets afgørelse om ændring af anbringelsessted efter § 69, stk. 3 og 4, kan efterfølgende indbringes for Ankestyrelsen af forældremyndighedsindehaveren og barnet over 12 år, jf. § 168, stk. 2. Ankestyrelsen skal, lige som børn og unge-udvalget, alene forholde sig til anbringelsesgrundlaget, og hvorvidt kriterierne for anbringelse uden for hjemmet uden samtykke er til stede.

Afgørelse om selve ændringen af anbringelsessted træffes således af børn og unge-udvalget i de tilfælde, hvor de ikke kan opnås samtykke hertil. Men afgørelse om valg af det konkrete anbringelsessted træffes altid af kommunalbestyrelsen. Valg af anbringelsessted efter § 68 b kræver ikke samtykke fra barnet eller den unge eller forældremyndighedsindehaveren. Forud for afgørelsen skal barnet eller den unge dog som udgangspunkt høres, jf. § 48, stk. 1, ligesom der skal indhentes en udtalelse fra det aktuelle anbringelsessted til belysning af sagen, jf. § 69, stk. 5.

Barnet over 12 år og forældremyndighedsindehaveren kan indbringe kommunalbestyrelsens valg af anbringelsessted for Ankestyrelsen efter § 167, stk. 1, nr. 4. Det betyder, at en afgørelse om ændring af anbringelsessted og herefter valg af anbringelsessted kan indbringes separat for Ankestyrelsen. I henhold til § 72, stk. 2 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, så har klager efter § 167 over afgørelser om valg og ændring af anbringelsessted som udgangspunkt opsættende virkning.

Hjemlen til at klage til Ankestyrelsen over alle typer børn og unge-udvalgsafgørelser efter § 74 findes i § 168. Den gælder som hovedregel forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge over 12 år. Der er som hovedregel ikke opsættende virkning af klager efter § 168.

Ankestyrelsen kan tage sager op af egen drift, jf. lovens § 65, i sager, når det må antages, at en kommunalbestyrelse i en konkret sag ikke har foretaget de fornødne sagsbehandlingsskridt eller ikke har truffet de fornødne afgørelser i overensstemmelse med barnets eller den unges bedste. Hvis det for eksempel af sagsakterne fremgår, at sagen ikke er tilstrækkelig oplyst, eller hvis der i be-

grundelsen og afgørelsen er vægtet hensyn, der er i strid med loven, kan Ankestyrelsen pålægge kommunalbestyrelsen at foretage de fornødne sagsbehandlingsskridt. Ankestyrelsen kan således påpege, at kommunens afgørelse ikke imødekommer barnets eller den unges behov, og at kommunen derfor skal træffe en ny afgørelse, som dækker barnets eller den unges behov. Kommunalbestyrelsen vurderer efterfølgende, hvilken afgørelse, der bør træffes.

2.2.2. Overvejelser bag forslaget

Mange af de børn, der har behov for støtte, kommer fra familier præget af ustabilitet og brud. Et trygt omsorgsmiljø med nære og stabile relationer til voksne er en vigtig forudsætning for en god opvækst. En afgørelse om ændring af anbringelsessted kan være en meget indgribende afgørelse, da det kan medføre et skift i voksne omsorgspersoner, venner, netværk, skole mv. For at understøtte kontinuiteten i anbringelsen er der derfor behov for at se på, hvordan man kan styrke barnets eller den unges retssikkerhed gennem en styrkelse af børn og unge-udvalgets afgørelseskompetence i afgørelser om ændring af anbringelsessted i de tilfælde, hvor barnet eller forældremyndighedsindehaveren ikke samtykker til ændringen.

Der vurderes således at være behov for at understøtte kontinuiteten i anbringelser, ved at flytte kompetencen til at efterprøve grundlaget for at ændre barnets eller den unges nuværende anbringelsessted, væk fra kommunalbestyrelsen i sager, hvor der ikke er samtykke til ændringen fra barnet eller den unge over samtykkealderen og forældremyndigheden.

Formålet er at understøtte, at der inddrages alle relevante hensyn i denne type sager, således at der alene sker ændring af anbringelsessted i de tilfælde, hvor en samlet vurdering af barnets eller den unges situation peger på, at hensynet til barnets eller den unges behov for støtte imødekommes bedst ved en ændring af anbringelsesstedet ud fra en afvejning af hensynet til kontinuiteten i anbringelsen.

Endeligt vurderes der at være et behov for at styrke børns retssikkerhed i så markant en afgørelse som at flytte fra et anbringelsessted til et andet. Det vurderes derfor, at der er behov for at udvide gruppen af børn og unge, der skal afgive samtykke til denne type afgørelser.

Samtidig kan det overvejes, hvorvidt det er behov for en særskilt klageadgang for afgørelser, der er truffet med samtykke, hvis der sker en ensretning af klagealder og samtykkealder.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at styrke børn og unge-udvalgets afgørelseskompetence i sager om ændring af anbringelsessted i de tilfælde, hvor barn eller forældremyndighedsindehaveren ikke samtykker til ændringen. Formålet er at understøtte kontinuiteten i anbragte børns opvækst ved at sikre, at flytninger af børn og unge fra et anbringelsessted til et andet kun sker, hvis det er helt nødvendigt under hensyn til barnets eller den unges bedste. Dette gælder uanset, om selve anbringelsen er iværksat med eller uden samtykke.

Det foreslås på den baggrund, at børn og unge-udvalget forholder sig eksplicit til selve grundlaget om at flytte barnet eller den unge fra et anbringelsessted til et andet i deres afgørelse om ændring af anbringelsessted. Børn og unge-udvalget skal således ikke længere forholde sig til anbringelsesgrundlaget, og hvorvidt der er grundlag for en anbringelse uden samtykke, jf. afsnit 2.2.1 om gældende ret. Denne ændring vil ligeledes gælde Ankestyrelsens behandling af en eventuel klage over afgørelsen.

Med forslaget skal børn og unge-udvalget træffe afgørelse om at ændre anbringelsesstedet i de tilfælde, hvor udvalget vurderer, at barnets eller den unges behov for støtte bedst imødekommes ved en ændring af anbringelsesstedet under hensyntagen til formålet med anbringelsen og barnets eller den unges behov for kontinuitet i anbringelsen.

Det foreslås endvidere at opliste de elementer, der skal indgå i kommunalbestyrelsens indstilling til børn og unge-udvalget om ændring af anbringelsessted. Det foreslås, at listen ikke er udtømmende, da der i den konkrete sag kan være andre end de nævnte oplysninger, som er nødvendige for sagens oplysning.

Kommunalbestyrelsens indstilling skal ske med udgangspunkt i barnets eller den unges seneste handleplan og ved at inddrage barnets eller den unges holdning til ændringen. Indstillingen skal endvidere beskrive, hvorfor supplerende støtte til barnet eller den unge, jf. § 52, stk. 3, nr. 9, under fortsat ophold på det aktuelle anbringelsessted ikke kan imødekomme barnets eller den unges behov for støtte. Kommunalbestyrelsen skal samtidig beskrive et nyt anbringelsessteds forventede evne til at imødekomme barnets eller den unges behov for støtte og mulighed for at tilbyde barnet eller den unge nære og stabile relationer til voksne. Endeligt skal kommunalbestyrelsen indhente en udtalelse fra det aktuelle anbringelsessted samt andre relevante oplysninger til belysning af sagen. Den samlede indstilling skal danne grundlag for børn og unge-udvalgets afgørelse, jf. § 3 og 6 i bekendtgørelse om forretningsorden for børn og unge-udvalgene.

Med den foreslåede ændring præciseres det, at kommunalbestyrelsen i deres indstilling skal have et særligt fokus på kontinuiteten i anbringelsen. For det første skal kommunalbestyrelsen således forholde sig til, hvorvidt supplerende støtte til det aktuelle anbringelsessted kan imødegå en ændring af anbringelsessted. Og for det andet skal kommunalbestyrelsen forholde sig til barnets eller den unges mulighed for en nær og stabil voksenkontakt på et nyt anbringelsessted. Lovforslaget ændrer ikke på, at det fortsat vil være kommunalbestyrelsen, der herefter træffer afgørelse om det konkrete anbringelsessted.

Børn og unge-udvalgets afgørelse om ændring af anbringelsessted vil, som det er tilfældet efter de gældende regler, kunne påklages til Ankestyrelsen af børn over 12 år og forældremyndighedsindehavere. Ankestyrelsen vil dog fremover kunne efterprøve selve afgørelsen om ændring af anbringelsessted, frem for, som det er tilfældet efter gældende regler, en efterprøvelse af, om der er grundlag for en anbringelse uden samtykke. Med den foreslåede ændring sker der således samme ændring i Ankestyrelsens efterprøvelse, som der sker i børn og unge-udvalgets afgørelseskompetence.

Det foreslås endvidere at styrke børns retssikkerhed yderligere ved at nedsætte samtykkealderen fra 15 år til 12 år ved afgørelser om ændring af anbringelsessted. Dermed sikres det, at der er overensstemmelse med samtykkealder og klagealder i denne type afgørelse, da børn på 12 år og derover allerede i dag kan påklage denne type afgørelser til Ankestyrelsen efter § 167 og § 168.

Det foreslås, at den eksisterende klageadgang om ændring af anbringelsessted efter servicelovens § 167 bortfalder. Med ensretningen af klagealder og samtykkealder, så begge aldersgrænser er 12 år, vil alle, der kan klage, også være gamle nok til at kunne give udtryk for deres uenighed ved at undlade at samtykke. Der vurderes derfor ikke at være brug for en særskilt klageadgang for afgørelser, der er truffet med samtykke. Det gælder dog fortsat, at der er klageadgang efter servicelovens § 168, jf. bemærkninger til lovforslagets nr. 12.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslagets samlede økonomiske konsekvenser er 4,1 mio. kr. i 2015, 16,2 mio. kr. i 2016, 16,4 mio. kr. i 2017 og 16,7 mio. kr. i 2018. De økonomiske konsekvenser er 19,0 mio. kr. fuldt indfaset fra 2031 og frem.

Lovforslaget forventes at medføre kommunale merudgifter på i alt 3,8 mio. kr. i 2015, 14,9 mio. kr. i 2016, 15,1 mio. kr. i 2017, 15,4 mio. kr. i 2018 og 17,7 mio. kr. ved fuld indfasning fra 2031 og frem. Heraf udgør de administrative konsekvenser 0,0 mio. kr. i 2015 og 0,1 mio. kr. årligt herefter.

De økonomiske konsekvenser for staten er på i alt 0,3 mio. kr. i 2015 og 1,3 mio. kr. fra 2016 og frem. Heraf udgør de administrative konsekvenser 0,2 mio. kr. i 2015 og 0,9 mio. kr. årligt herefter.

Lovforslaget medfører ikke administrative eller økonomiske konsekvenser for regionerne.

Finansieringen af lovforslaget er tilvejebragt ved satspuljeaftalen for 2015 med en ramme på 4,1 mio. kr. i 2015, 16,2 mio. kr. i 2016, 16,4 mio. kr. i 2017 og 16,7 mio. kr. i 2018. Lovforslagets økonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter. Eventuelt uforbrugte midler forudsættes tilbageført til satspuljen.

Mio. kr. 2014-pl	2014	2015	2016	2017
Stat	0,2	1,4	1,4	1,4
Kommuner	3,9	14,8	15,0	15,3
Lovforslaget i alt	4,1	16,2	16,4	16,7

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige konsekvenser.

8. Hørte myndigheder og organisationer

Et udkast til lovforslaget om faglig støtte til netværksplejefamilierne m.fl., ændring af afgørelseskompetence i sager om ændring af anbringelsessted samt nedsættelse af samtykkealder mv. har i perioden fra d. 17. november til den 15. december 2014 været sendt i høring hos 3F – Fagligt Fælles Forbund, Advokatrådet, Ankestyrelsen, BUPL - Forbundet af Pædagoger og Klubfolk, Børn og Familier, Børnesagens Fællesråd, Børne og kulturchefforeningen, Børns Vilkår, Børnerådet, Danmarks Lærerforening, Den Danske Dommerforening, Dansk Erhverv, Danske Handicaporganisationer, Danske Advokater, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Industri, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Regioner, Datatilsynet, Det centrale handicapråd, Dommerforeningen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Fagligt selskab for sundhedsplejersker, FOA – Fag og Arbejde, Fabu, Forening for ledere af sundhedsordninger for børn og unge, Foreningen af Danske Døgninstitutioner, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Foreningen af statsforvaltningsjurister, ForældreLANDSforeningen (FBU), HK/kommunal Institut for Menneskerettigheder, Kommunernes Landsforening, Kristelig Fagbevægelse, Kristelig Forening til Bistand for Børn og Unge, Landsforeningen Bopam, Landsforeningen af Aktive Bedsteforældre, Landsforeningen af opholdssteder, botilbud og skolebehandlingstilbud, Landsforeningen af Socialpædagoger, Landsforeningen af ungdomsskoleledere, Plejefamiliernes Landsforening, Red Barnet, Rådet for Socialt Udsatte, Socialpædagogernes Landsforbund, Statsforvaltningerne, TABUKA, Ungdommens Vel og Ungdomsringen.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner		<p>Lovforslagets samlede økonomiske konsekvenser er 4,1 mio. kr. i 2015, 16,2 mio. kr. i 2016, 16,4 mio. kr. i 2017 og 16,7 mio. kr. i 2018. De økonomiske konsekvenser er 19,0 mio. kr. fuldt indfaset fra 2031 og frem.</p> <p>Heraf beløber de kommunale merudgifter sig til 3,7 mio. kr. i 2015, 14,7 mio. kr. i 2016, 14,9 mio. kr. i 2017, 15,2 mio. kr. i 2018 og 17,5 mio. kr. ved fuld indfasning i 2031 og årligt herefter. De statslige merudgifter beløber sig til 0,1 mio. kr. i 2015 og 0,4 mio. kr. årligt herefter.</p>
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner		<p>De administrative konsekvenser skønnes at medføre merudgifter for kommuner for 0,1 mio. kr. årligt fra 2016 og frem. De statslige merudgifter beløber sig til 0,2 mio. kr. i 2015 og 0,9 mio. kr. årligt herefter.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet		
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		
Miljømæssige konsekvenser		
Administrative konsekvenser for borgerne		
Forholdet til EU-retten		

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at en mindre fejl i formuleringen af § 52, stk. 3, nr. 4, rettes, så det fremgår, at forældremyndighedsindehaveren, barnet eller den unge og andre medlemmer af familien kan komme i døgnophold i en kommunal plejefamilie, på lige fod med plejefamilier, døgninstitutioner og opholdssteder efter § 66, stk. 1, nr. 1, 3, 5 og 6.

Til nr. 2

Det foreslås, at foretage en konsekvensændring som følge af forslaget om at indføre en ny § 66 a, stk. 5, hvorefter henvisningen til bestemmelsen om at egne værelse, kollegier eller kollegielignende opholdssteder skal være godkendt som konkret egnet i forhold til den pågældende unge af kommunalbestyrelsen i den anbringende kommune bliver til stk. 6.

Til nr. 3

Det foreslås, at netværksplejefamilier, ud over den nuværende ret og pligt til efteruddannelse og supervision, får ret til den fornødne faglige støtte i overensstemmelse med plejeopgavens omfang. Det er den kommunalbestyrelse, der godkender netværksplejefamilien, der skal tilbyde netværksplejefamilien den fornødne faglige støtte. Støtten kan for eksempel være råd eller vejledning i starten af anbringelsesforløbet eller støtte til at forebygge og håndtere konflikter med den biologiske familie, og kan bestå af samtaler med fagpersoner på området (for eksempel familieplejekonsulenter, familiebehandlere, sagsbehandlere mv.), kurser eller undervisning, der kan støtte familien i plejeopgaven. Omfanget af støtte skal tilpasses den enkelte families konkrete behov for støtte. Det betyder, at støtten kan være mere intensiv i perioder, hvor der er et særligt behov for støtte for eksempel i forbindelse med konflikthåndtering med den biologiske familie, barnets overgang til teenagealderen mv.

Det foreslås endvidere, at der også indføres en ret til faglig støtte for familier, der har adopteret et barn eller ung, der tidligere har været anbragt i pleje i familien. Det er den kommune, der i sin tid anbragte barnet eller den unge i plejefamilien, der skal sikre, at familien får støtte. Overtog en anden kommune handlepligten over for barnet eller den unge under anbringelsen, jf. retssikkerhedslovens § 9a, er det dog denne kommune, der har forpligtelsen til at tilbyde faglig støtte efter adoptionen. Omfanget af faglig støtte skal tilpasses den enkelte families konkrete situation og behov for støtte i relation til barnets eller den unges behov og gælder frem til den unges fyldte 18. år. Den faglige støtte kan for eksempel bestå af samtaler med fagpersoner på området (adoptionsrådgivere, familieplejekonsulenter, familiebehandlere, sagsbehandlere mv.), kurser eller undervisning mv., der kan støtte adoptivfamilien i dagligdagen med at imødekomme barnets eller den unges behov.

Til nr. 4

Det foreslås at udvide den eksisterende bemyndigelsesbestemmelse, således, at ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold kan fastsætte nærmere regler om faglig støtte efter den foreslåede § 66 a, stk. 5. Endvidere tilpasses formuleringen, så ministeren har en mulighed og ikke en forpligtelse til at fastsætte disse regler nærmere.

Til nr. 5 og 6

Det foreslås at nedsætte samtykkealderen fra 15 år til 12 år ved afgørelser om ændring af anbringelsessted. Dermed sikres det, at der er overensstemmelse med samtykke- og klagealder i denne type afgørelser, da børn på 12 år og derover allerede i dag kan påklage denne type afgørelser til Ankestyrelsen. I forhold til klageadgang henvises til bemærkninger til nr. 12.

Til nr. 7 og 8

I sager om ændring af anbringelsessted, hvor der ikke er samtykke til ændringen, foreslås det at ændre reglerne, således at børn og unge-udvalget efterprøver kommunalbestyrelsens vurdering af behovet for at flytte barnet eller den unge. Afgørelsen om at ændre anbringelsesstedet foreslås at skulle træffes i de tilfælde, hvor børn og unge-udvalget vurderer, at barnets eller den unges behov for støtte bedst imødekommes ved en ændring af anbringelsesstedet under hensyntagen til formålet med anbringelsen og barnets eller den unges behov for kontinuitet i anbringelsen.

Med den foreslåede ændring i lovforslagets nr. 8, § 69, stk. 4, foreslås det, at udvalget i deres afgørelse skal tage stilling til grundlaget for at ændre anbringelsesstedet på baggrund af kommunalbestyrelsens indstilling. Herefter beskrives de elementer, der foreslås at skulle indgå i indstillingen. Listen foreslås dog ikke at være udtømmende, da der kan være andre end de nævnte elementer, der kan være nødvendige for sagens oplysning i en konkret sag.

Kommunalbestyrelsens indstilling foreslås at skulle indeholde barnets eller den unges seneste handleplan, jf. § 140. Handleplanen skal angive formålet med indsatsen, og hvilken indsats, der er nødvendig for at opnå formålet med anbringelsen samt barnets eller den unges behov for at blive anbragt på et nyt anbringelsessted. Handleplanen skal blandt andet tage udgangspunkt i det løbende tilsyn med barnet eller den unge.

Det foreslås endvidere, at både barnets eller den unges holdning, jf. § 48 til ændringen af anbringelsesstedet skal indgå i indstillingen.

Indstillingen foreslås yderligere at skulle beskrive, hvorfor supplerende støtte til barnet eller den unge, jf. § 52, stk. 3, nr. 9, under fortsat ophold på det aktuelle anbringelsessted ikke kan imødekomme barnets eller den unges behov for støtte.

Det vil som udgangspunkt også være relevant, at kommunalbestyrelsen i indstillingen foretager en vurdering af det aktuelle anbringelsessteds evne til at tilbyde barnet eller den unge nære og stabile relationer til voksne, herunder hvorvidt barnet eller den unge har opnået så stærk tilknytning til det aktuelle anbringelsessted, at det på kortere eller længere sigt må antages at være af væsentlig betydning for barnet eller den unge at forblive på anbringelsesstedet. Kommunalbestyrelsen kan her vurdere, hvorvidt barnet eller den unge har så stærke relationer til anbringelsesstedet, at det bedst imødekommer barnets eller den unges samlede behov at forblive på anbringelsesstedet, og om et behov for yderligere støtte til barnet eller den unges eller anbringelsesstedet kan være et alternativ til flytning. Det kan for eksempel være i tilfælde, hvor et barn har været anbragt i en plejefamilie siden fødslen og ved overgang til skolealderen har støttebehov, som plejefamilien ikke har kompetencer til at kunne imødekomme, men hvor det vurderes, at yderligere støtte til plejefamilien og/eller barnet eller den unge kan bringe barnet eller den unge i en positiv udvikling ved fortsat anbringelse i familien.

Det gælder fortsat, at kommunalbestyrelsen i afgørelsen kan tage faglige og økonomiske hensyn ved at vælge det konkrete tilbud, der både tilgodeser barnets eller den unges behov, samtidig med at det er den økonomisk mest hensigtsmæssige løsning, jf. lov om social service § 1, stk. 3. Det er

imidlertid en forudsætning, at det økonomiske hensyn ikke varetages på bekostning af grundlæggende hensyn til et konkret barn eller en ungs behov for støtte.

Det foreslås endvidere, at kommunalbestyrelsen skal beskrive et nyt anbringelsessteds forventede evne til at imødekomme barnets eller den ungs behov for støtte og mulighed for at tilbyde barnet eller den unge nære og stabile relationer til voksne.

Endeligt skal en udtalelse fra det aktuelle anbringelsessted samt andre relevante oplysninger indgå i indstillingen.

Den samlede indstilling skal danne grundlag for børn og unge-udvalgets afgørelse, jf. § 3 og 6 i bekendtgørelse om forretningsorden for børn og unge-udvalgene.

Børn og unge-udvalgets afgørelse om ændring af anbringelsessted kan fortsat påklages til Ankestyrelsen af forældremyndighedsindehaveren og barnet over 12 år. Men Ankestyrelsen foreslås fremover at skulle kunne forholde sig til grundlaget for afgørelsen om ændring af anbringelsessted og ikke anbringelsesgrundlaget. Klager over børn og unge-udvalgets afgørelser efter lovens § 168 har ikke opsættende virkning, jf. lov om retssikkerhed § 72. I forhold til klageadgang se bemærkninger til nr. 12.

Klager over kommunalbestyrelsens valg af anbringelsessted kræver ikke samtykke fra barnet eller den unge eller forældremyndighedsindehaveren, men kan dog påklages til Ankestyrelsen. Klager over afgørelsen om valg af anbringelsessted efter § 167 har som udgangspunkt opsættende virkning efter lov om retssikkerhed og administration på det sociale område § 72, stk. 2, således at barnet eller den unge ikke kan flyttes, før der truffet en afgørelse i Ankestyrelsen.

Til nr. 9-11

Som konsekvens af forslaget i § 1, nr. 7 og 8 om indsættelse af nye stykker 3 og 4 i § 69 i lov om social service foreslås en redaktionel ændring af henvisningen i lovens § 72, stk. 1, nr. 7, § 74, stk. 1 nr. 7 og § 74 stk. 4 til § 69, stk. 3.

Til nr. 12

Der foreslås en ændring af klageadgangen over afgørelser om ændring af anbringelsessted. Således vil klager over ændring af anbringelsessted alene kunne ske efter § 168 over børn og unge-udvalgsafgørelser, og ikke efter § 167 over kommunalbestyrelsesafgørelser. Ændringen foreslås i sammenhæng med, at samtykkealderen for afgørelser om ændring af anbringelsessted sættes ned fra 15 år til 12 år.

Allerede i dag træffes afgørelser om ændret anbringelsessted altid af børn og unge-udvalget efter § 74, hvis ikke forældremyndighedsindehaveren og den unge over 15 år samtykker til ændringen. Hjemlen til at klage til Ankestyrelsen over afgørelser fra børn og unge-udvalget findes i § 168, og det er forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge over 12 år, der har adgang til at klage. Dermed vil forældremyndighedsindehaveren og den unge over 15 år allerede i dag altid kunne påklage denne type afgørelser efter § 168. Klager efter § 168 har som udgangspunkt ikke opsættende virkning.

Der er i dag endvidere en adgang til at klage over afgørelser om ændret anbringelsessted efter § 167, stk.1, nr. 4. Klager efter § 167 har som udgangspunkt opsættende virkning. Denne klageadgang vedrører alene afgørelser truffet af kommunalbestyrelsen, og dermed afgørelser truffet med samtykke, da sagen afgøres af børn og unge-valget, hvis der ikke er samtykke, jf. ovenfor.

Den eneste situation, hvor der er samtykke til afgørelsen fra de relevante parter, og det dermed er kommunalbestyrelsen, der træffer den, og ikke børn og unge-udvalget, men hvor der samtidig er nogle af de klageberettigede, der ønsker af påklage afgørelsen, er således i tilfælde, hvor det 12-14 årige anbragte barn ikke ønsker en ændring af anbringelsesstedet. Det 12-14-årige barn er nemlig klageberettiget efter § 167, stk. 1, men skal ikke samtykke til ændringen, jf. § 69, stk. 2.

Da samtykkealderen med dette forslag sættes ned til 12 år, vil der ikke længere være tilfælde, hvor de klageberettigede ikke samtidig skal afgive samtykke. Alle sager, hvor de klageberettigede er uenige i kommunens afgørelse, vil derfor blive sager uden samtykke og skal derfor behandles i børn og unge-udvalget. Der vil således ikke længere være tilfælde, hvor klageberettigede vil være uenige i en afgørelse truffet af kommunalbestyrelsen, hvor de ikke forud for afgørelsen skal samtykke. Derfor fjernes adgangen til at klage over kommunalbestyrelsens afgørelser i denne type sager.

Dette forslag vil betyde, at der, for de 12-14-årige, der har en særlig klageadgang, sker en ændring, således at der ikke længere er adgang til at klage over kommunalbestyrelsens afgørelser om ændring af anbringelsessted. Det betyder samtidig, at der ikke længere vil være opsættende virkning af klagen, da klager efter § 168 ikke har opsættende virkning, i modsætning til klager efter § 167.

Men vælger barnet eller den unge eller forældremyndighedsindehaveren at klage til Ankestyrelsen over den efterfølgende afgørelse om valg af nyt, konkret anbringelsessted, har denne klage fortsat opsættende virkning, da den træffes af kommunalbestyrelsen og derfor kan påklages efter § 167. Da en faktisk flytning af et barn eller en ung fra et anbringelsessted til et andet forudsætter både en afgørelse om ændret anbringelsessted og en afgørelse om valg af anbringelsessted, kan barnet eller den unge altså som hovedregel fortsat ikke flyttes til et nyt anbringelsessted, før end Ankestyrelsen har behandlet klagen over valg af anbringelsessted – uanset at klagen over ændring af anbringelsessted ikke har opsættende virkning.

Til § 2

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvens af ændringen i lov om service service § 167, stk. 1, nr. Se bemærkningerne til § 1, nr. 12.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. oktober 2015.

Sager, der ved lovens ikrafttræden verserer efter § 69, stk. 3 og 4 for børn- og ungeudvalget, samt er eller bliver påklaget til Ankestyrelsen, foreslås afgjort efter tidligere lovgivning.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov
[udestår]